

DR. BALÁZS GYÖRGY PROFESSZORRA EMLÉKEZTEK TISZTELŐI

Jelen beszámoló hasonló
tartalommal megjelent
a SÍNEK VILÁGA
2023/4 számában is.

BESZÁMOLÓ A 2023. JÚNIUS 26-ÁN TARTOTT EMLÉKTÁBLA-KOSZORÚZÁSRÓL

<https://doi.org/10.32969/VB.2023.2.3>

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a Közlekedéstudományi Egyesület Közlekedésépítési Tagozat Mérnöki Szerkezetek Szakosztálya, a Vasúti Hidak Alapítvány és dr. Balázs György családja koszorúzással egybekötött megemlékezést tartottak (1. ábra).

Dr. Balázs György Széchenyi-díjas mérnök, professor emeritus, a műszaki tudományok doktora, Budapest díszpolgára egykori lakhelyénél, Budapesten, az V. kerület, Váci utca 25. számú ház előtti emléktáblánál koszorút helyeztek el halálának 10. évfordulója alkalmából.

Vörös József, a Vasúti Hidak Alapítvány curator emeritusa üdvözölte a megjelenteket (2. ábra). Elmondta: „Egy ember életében és azon túl legnagyobb elismerés a szakma, a kortársak és a tanítványok elismerése. Ezt éreztük 2016-ban, amikor felállítottuk az emléktáblát a professor úr születésének 90. évfordulóján és ezt érezzük most, halálának 10. évfordulóján. Eljöttünk, hogy tiszteletünket fejezzük ki munkássága, szorgalma, munkabírása elismeréseként. Három célt tűzött ki munkája során: legyen jó oktató, jó kutató és jó közéleti ember. Balázs György e követelményeket élete során mindig teljesítette. Közéleti tevékenységét mi sem bizonyítja jobban, mint a KTE-ben végzett munkája. Az ő elnöksége idején virágkorát érte a KTE Közlekedési Tagozat Mérnöki Szerkezetek Szakosztálya. Ennek szellemében rendezvényünket úgy szerveztük meg, hogy mindhárom terület, valamint a családja lehetőséget kapott a visszaemlékezésre.”

Elsőként Orosz Balázs, a Közlekedéstudományi Egyesület jelenlegi ügyvezetője méltatta professor úr társadalmi

tevékenységét, érdemeit és eredményeit, amik a kitüntetésekben testesültek meg (3. ábra).

Orosz Balázs beszédéből megtudhattuk: „A professor úr 31 éves korában, 1957-ben lett KTE-tag. Az egyesület is egy fiatal, nem sokkal korábban megalakult, mindössze nyolcéves szervezet volt. Pár év múlva, 1959-ben az egyesületen belül Palotás professzorral megalakították a Mérnöki Szerkezetek Szakcsoportot, majd 1961-ben a szakcsoport szakosztállyá alakult. Feladata a műtárgyak, mérnöki szerkezetek statikai, szilárdságtani, kutatási és fejlesztési területének összefogása volt. Balázs György ennek a szervezetnek 30 éven keresztül volt a titkára, majd 1990-ben az elnöke, egyben az országos elnökség tagja. 2002-ben tiszteletbeli elnöki címet kapott. A szervezetben végzett munkával kapcsolatos hitvallása volt, hogy ez a munka nem kötelező, de aki vállalja, az szívvel-lélekkel végezze, úgy, mint a fizetéssel járó munkát. Tevékenysége változatos volt. Előadásokat, ankétokat, szimpóziumokat és tanulmányi kirándulásokat is rendezett. Két nagy nemzetközi konferenciát is szervezett, az egyiket 1965-ben a feszített vasbeton témakörében, a másikat 1984-ben a Betonszerkezetek tartós megfigyelése címmel. A szakosztályon belül munkabizottságokat alakított, ahol az aktuális témákat tudományos részletességgel megvitatják, javaslatokat dolgoztak ki a vizsgált kérdéskörökkel kapcsolatban. Fontos volt számára, hogy ezekbe a munkákba bevonja a társszervezeteket és más tudományágak képviselőit is, hogy közös gondolkodással jussanak a legjobb eredményhez. A hagyományok tiszteletben tartása is nagy súllyal szerepelt munkájában. A KTE 50

1. ábra: Emléktábla a koszorúkkal 2023

2. ábra: Vörös József köszönti a résztvevőket

3. ábra: Orosz Balázs a KTE nevében méltatja az ünnepelt

4. ábra: Földi András a Harcostárs méltatja az ünnepelt

éves évfordulója alkalmából a jubileumi bizottság elnökévé választották. A 2005-ben megjelent Beton- és vasbetonkutatás története című könyvében részletesen feldolgozta egyesületünk addigi történetét. Az általa dedikált példányt nagy tisztelettel őrizzük.

Gazdag életútját, társadalmi tevékenységét számos kitüntetéssel ismerte el a tudományos egyesület:

- 1964-ben lett a KTE örökös tagja
- 1965-ben tudományos tevékenységét Jáky József-díjjal ismerték el
- 1981-ben szervezési munkájáért Széchenyi-emlékplakettben részesült
- 1995-ben METESZ-emlékérmetet kapott
- 1998-ban KTE-emlékplakettel tüntették ki
- 2006-ban életműve elismeréseként Kerkápoly-díjban részesült.

Társadalmi munkája a KTE-ben példaértékű volt, szellemisége mindig velünk marad, amit ez az emléktábla is megerősít.”

Földi András a KTE Közlekedésépítési Tagozat Mérnöki Szerkezetek Szakosztálya nevében köszöntőjében az ünnepelt emberi hozzáállását és a munkatársakkal való kiváló kapcsolatát emelte ki (4. ábra) az alábbi gondolatokkal:

„Nehéz visszaadni azt a szeretetet és tiszteletet, amit professzor úrral végzett közös munkánk során mindvégig éreztem. De ugyanezt érezték azok a tervezők, kivitelezők és kutatók, akikkel munkája során kapcsolatba került. Fáradhatatlanul szervezte a szakmai előadásokat, ankétokat és kirándulásokat. Profeszor úr engem nem tanított, először a Mérnöki Szerkezetek Szakosztályán ismertük meg egymást. Talán mert nem volt más, engem javasolt elnökségi tagnak. Nagyon sokat tanultam tőle. Miután átvettem tőle az elnökséget, próbáltam úgy intézni az ügyeket, mint ahogy azt professzor úr tette, de az valójában utánozhatatlan volt. Nagyon szerette az embereket, munkatársait. Ha valakit megkért, hogy írjon egy fejezetet a könyvébe, nem lehetett visszautasítani, azt mindenki megtiszteltetésnek vette. Egy idő után harcostársának nevezett, ami nagyon nagy megtiszteltetés volt. Minden év decemberében felhívott, és boldog karácsonyt kívánt. Soha nem tudtam megelőzni. Tíz éve elmaradtak ezek

a telefonhívások, és ez nagyon hiányzik.” A volt tanítványát, később munkatársát, majd a tanszékvezetői poszton követőjét, a jelenlegi tanszékvezetőt ezer szál kötötte professzor úrhoz az oktatással, kutatással kapcsolatban.

Dr. Nehme Salem (5. ábra), BME Építőanyagok és Magasépítés Tanszék tanszékvezetőjének gondolatait az alábbiak szerint foglalhatjuk össze:

„Balázs György 1950-ben Mihailich Győző, tanszékvezető felkérésére tanársegéd lett a II. Számú Hídépítési Tanszéken. Kilenc év szorgos munka után, 1959-ben lett adjunktus. 1963-ban vált külön önálló tanszékké az Építőanyag Tanszék, ahol még ebben az évben kandidátusi címet kapott, majd 1965-ben kinevezték docensnek. 1975 és 1976 között az építőmérnöki kar dékánhelyettese, 1976-ban a tanszék vezetője lett. 1982-ben védte meg a műszaki tudományok doktora címet »A betonstruktúra elemzése« című értekezésével. 1984-ben egyetemi tanári címet kapott. 1991-ben dr. Erdélyi Attila vette át tőle a tanszék vezetését. Hetvenéves korában, 1995. december 31-én ment nyugdíjba. Kiváló ipari kapcsolatokkal rendelkezett, még tanérsegédként dolgozott a Főmtervnek, 1969-ben a BVM megrendelésére végzett kutatási, vizsgálati feladatokat. Munkája során három fontos pillért tartott szem előtt, az oktatást, a kutatást és a közösségi munkát. Ennek betartását kollégáitól is elvárta, ami munkánk során ma is érvényes és fontos. A hallgatókat ösztönözte a TDK-munkában történő részvételre, a tanszék dolgozóit bevonta a kutatásába, a tanszéken folyó vizsgálatokba. Tanítványai közül Iványi György a University of Duisburg-Essen dékánja, Kiss Rita az MTA levelező tagja lett. Számos kitüntetéssel mellett rengeteget publikált, TDK-munkákat irányított, diplomaterveket konzultált, előadásokat tartott, emellett három bejegyzett szabadalom tulajdonosa volt.

Minden kolléga szerette, munkám során fokozatosan terelt és segítette a tudományos tevékenységemet.

Soha nem parancsolt, soha nem mondta, hogy holnapra legyen kész, mégis minden elkészült és öröm volt vele dolgozni. Balázs professzor mindannyiunk számára példakép, az iránta való tiszteletünk az idő múlásával egyre erősödik.”

A levezető elnök, miután megköszönte az eddigi méltatásokat, egy kínai mondást idézett: „Ültess fát, írd könyvet, nemzél fiút és neveld fel és nem éltél hiába.” E

5. ábra: Dr. Nehme Salem tanszékvezető emlékezik elődjére

gondolatsoron végig haladva elmondta: „Dr. Balázs György szülőfalujában, Rábaszentendrason minden bizonnyal ültetett fát. A könyvírás már határozottan állíthatjuk, hiszen dr. Nehme Salem is elmondta, milyen hatalmas és eredményes munkát végzett a professzor úr a publikálás területén. Ezt bizonyítja az is, hogy irodámban, a könyvespolcon egymás mellett sorakoznak a könyvei, amit munkám során gyakran forgatok. Teljesítette a fiúnevelést is, hiszen olyan fiút nevelt, aki követve az ő példáját, tehetségével, tudásával és szorgalmával bizonyította a mérnöki hivatás, a kutatás és a közélet iránti elkötelezettségét.”

Felkérte a professzor úr fiát, hogy mondja el édesapjával kapcsolatos legkedvesebb emlékeit.

Dr. Balázs György László gyermekkori képek felidézésével kezdte a visszaemlékezést (6. ábra). „Négy és fél éves voltam, amikor édesapám elmesélte, hogy átment a még meg sem épült Erzsébet híd kifeszített főkábeleinek a szerelésekor a Duna felett. Azt akkor nem tudtam elképzelni, gyermekként csodálkozva és félelemmel gondoltam arra, hogy nem esett le a vízbe. Visszaemlékszem, hogy 1964. november 21-én, hatéves koromban az elsők között voltam, akik a híd felavatásakor átmentek a hídon.

A betontechnológiára úgy tanított meg, hogy vett egy telket Siófokon (ekkor 13 éves voltam), és minden évben, öt éven át, a nyári szünidőben betonoztunk a telken, míg el nem készült a ház. Ez kiváló alkalom volt, hogy az építőanyagok közelébe kerüljek.

Elhoztam egy emléket, hogy édesapám ezáltal is itt legyen közöttünk. Ez nem más, mint a 6. osztályos latin–magyar szótára, amit saját kezűleg kötött be, és írta rá a nevét. Mindig tisztelettel hallgattam, hogy latin mellett tanult ógörögül, és vizsgázni is kellett belőle. A tanulásunkra mindig nagyon odafigyelt. Az akkor közel 100 éves Eötvös József Gimnáziumba jártunk nővéremmel, Ildikóval öt év eltéréssel. Nagy örömeimre és büszkeségemre gyermekünk, Andris is ott végzett, és valamennyi gyermekünk egyetemi diplomát szerzett, kisleányunk, Fanni most kezdte el az orvosi egyetemi tanulmányait.

Külön meg szeretnék emlékezni édesanyámról, aki itt ül közöttünk, és ma is követi a családi és a szakmai eseményeket, továbbá mindig szeretettel gondol édesapámra és kollégáira, akik valamikor együtt dolgoztak vele. Az ő házasságukat külön említem jó példaként, mert hatvanegy évet éltek együtt házasságban úgy, hogy egyetlen hangos szó sem elhangzott

6. ábra: Dr. Balázs György László visszaemlékezése

el. Ez minden bizonnyal segítette apámat a munkája során, akinek elve a gyermeknevelésben és a munkában is a személyes példamutatás volt.”

Végül megköszönte azt az összefogást, ami lehetővé tette egykor az emléktábla felavatását, és most ennek folytatásaként annak koszorúzását.

Ezt követően a koszorúk elhelyezése következett. Koszorút helyezett el Orosz Balázs a KTE nevében, Földi András a KTE Mérnöki Szerkezetek Szakosztály nevében, dr. Nehme Salem a BME nevében és a család nevében dr. Balázs György László. A koszorúkat Balázs Fanni professzor úr unokája helyezte el a tábla alatti helyekre, majd a jelenlevők a koszorúk felhelyezése után elénekelték a Szózatot (7. ábra).

A rendezvény zárásaként a levezető elnök megköszönte a megemlékezéseket, az ünnepségen való megjelenést. Elmondta, hogy az ünnepség előtt többen kimentették magukat. Így például nem tudott részt venni dr. Tóth Ernő, dr. Dunai László, dr. Teiter Zoltán, Pál Gábor, Zádori Gyöngyi, Józsa Zsuzsa. A megemlékezésen közel 40 fő vett részt. A tábla állításakor záróként az alábbi hangzott el: „Kívánom, hogy az elkövetkező évek során legyen élő ez az emléktábla, és legyen mindig friss koszorú a professzor úr tiszteletére.”

Mint látjuk, ez a kívánság teljesült, hiszen valamennyien együtt ápoljuk és őrizzük dr. Balázs György professzor úr emlékét.

Vörös József

7. ábra: Ünneplők egy csoportja